

Facebook en temps de crisi

Facebook va ser, fa uns anys, la nineta dels ulls dels tecnòfils, però el temps l'ha convertit en un dels paradigmes de la vulgaritat internàutica, a l'alçada dels *power points* inspiracionals. Com passa amb els productes de Microsoft, sembla que ja no hi ha manera de recuperar el glamur perdut, i si es fan servir és perquè és inevitable. La missatge-ria passa pel Whatsapp, Twitter és l'àgora on es diuen ara les coses que compten, i és a Instagram on van a parar les fotografies que han de configurar la nostra imatge digital, els *selfies* (els autoretrats) que els dels Oxford Dictionaries van triar com a paraula de l'any 2013. Facebook permet, des d'una sola plataforma, fer totes aquestes tres coses plegades, però com que la reputació digital passa per estar a l'última, qui és que perdrà el temps cuidant la imatge que projecta en una xarxa social que ja no dona punts a l'hora d'escalar en els rànquings de la modernitat? Facebook ja no crea virals: és, al contrari, el lloc on van a morir quan ja els ha vist tothom. Ni els diaris ni les ràdios ja no es fan ressò del que passa a Facebook, perquè Facebook ja no és la punta de llança de res. Com a molt, il·lustra alguna notícia luctuosa, algun capítol d'assetjament escolar o sexual. Facebook ha passat de les pàgines de tendències a les pàgines de successos.

Però aquesta deriva, que potser preocupa als CEO de l'empresa de Zuckerberg, té alguns efectes interessants. Twitter o Instagram són espais, per dir-ho d'alguna manera, de màrqueting personal, i els usuaris hi esmolen el talent i l'enginy però, com passa amb la publicitat, la imatge del món que ens acaba retornant un Time Line s'assembla molt més a com voldríem ser que no pas a com som. Facebook, per la seva banda, ha deixat de ser un lloc d'usuaris entusiastes, i això l'envernisca de realisme: ni els comentaris sobre l'actualitat són tan aguts, ni les postes de sol tan ben fotografiades. Potser perquè ja no és el lloc

APP recomanada: Bloomfits

Bloomfits és una aplicació per a *smartphones* iOS o Android, creada a Girona, que permet, precisament, intercanviar coses, demanar consells o ajuda a la teva xarxa de contactes. Darrere de l'aplicació hi ha Santi Costa, un expert en telecomunicacions que, després de deu anys treballant a Silicon Valley, ha decidit tornar a casa i hi torna muntant aquesta aplicació, perquè la vida pot ser més fàcil, i ajudar els altres és una de les claus d'una vida feliç.

on la gent intenta de fabricar-se una imatge, comencen a abundar a Facebook pàgines i grups que serveixen per a alguna cosa. Per exemple, els grups d'intercanvi o venda d'objectes de segona mà. Els específics (de motor, d'instruments musicals), o bé els genèrics. Tenen l'avantatge sobre els webs que els usuaris ja hi estan registrats i a que a més ho han de fer donant la cara. Són, a més, pàgines autogestionades, de fet mers punts de trobada. Però l'èxit és sensacional: Girona Reutil, que se centra en l'intercanvi, rep una mitja dotzena d'anuncis diaris. Les pàgines on la possibilitat d'obtenir metàl·lic és més explícita, l'activitat –sobretot l'anunciant– és frenètica: llibres, cotxes, mobiliari, electrodomèstics, telèfons mòbils, sabates de nadó per estrenar... És possible que l'èxit d'aquestes pàgines tingui més a veure amb la precària situació econòmica de les classes populars del país que no pas amb la crisi pròpia de Facebook. Però a la vegada aquestes fotografies d'objectes usats que il·lustren les pàgines són una imatge molt representativa del que ha esdevingut Facebook: un lloc cada cop més semblant a la vida quotidiana.

MARC VICENS